

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.635 van 9 februari 1998
in de zaak A. 73.154/IX-778.**

In zake : Odile VAN DE VIJVER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DAEM,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jetselaan 32/2

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 6 februari 1997 namens Odile VAN DE VIJVER werd ingediend door zijn raadsman W. DAEM, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van 6 december 1996 van de directeur-generaal van de administratie ondersteunende studies en opdrachten waarbij de aanwijzing van verzoeker als afdelingshoofd van de afdeling elektriciteit en mechanica Gent werd beëindigd, en het besluit van 16 december 1996 van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende bekrachtiging van voormeld besluit";

Gelet op het arrest nr. 69.744 van 24 november 1997 waarbij de debatten worden heropend, het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt gelast met het onderzoek van het tussengeskil, aan de partijen een termijn van veertien dagen wordt gegeven om een memorie in te dienen na de betekening van het aanvullend verslag en de zaak

wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 26 januari 1998 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. COOLS die, loco Advocaat W. DAEM verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de inschrijving van valsheid.

Overwegende dat het van valsheid beticht stuk van geen invloed is om over de voorliggende vordering tot schorsing uitspraak te doen;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Verzoeker is directeur-ingenieur bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ondersteunende studies en Opdrachten.

Bij besluit van 21 december 1994 wordt hij door de directeur-generaal van de administratie Ondersteunende studies en Opdrachten aangewezen als afdelingshoofd van de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent.

Deze aanwijzing wordt bij besluit van 23 december 1994 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden bekrachtigd.

2.2. Volgens verzoeker zijn er in de loop van 1995 spanningen ontstaan tussen verschillende afdelingshoofden, enerzijds, en de directeur-generaal, anderzijds. Hieromtrent werden tussen de afdelingshoofden een aantal gesprekken gevoerd en een tekst opgesteld waarin alle grieven werden opgenomen. Volgens verzoeker was het de bedoeling de problemen aan de directeur-generaal voor te leggen en hiervoor een oplossing te zoeken. Verzoeker stelt dat hij niet de initiatiefnemer was, zoals ten onrechte door de directeur-generaal werd beweerd, maar dat hij wel aan de besprekingen deelnam. Dit feit werd verzoeker kwalijk genomen. Hij kreeg hierover opmerkingen van de directeur-generaal, die hem zou hebben medegedeeld dat hij op de hoogte was van de "samenspanning" en dat er op deze manier niet langer kon samengewerkt worden. Het document waarover sprake werd tenslotte niet aan de directeur-generaal voorgelegd omdat één van de afdelingshoofden het niet wenste te ondertekenen. Wel is de directeur-generaal in het bezit gekomen van het document.

2.3. Op 14 februari 1996 wordt met verzoeker een evaluatiegesprek gevoerd waarbij de directeur-generaal optreedt als eerste evaluator en de secretaris-generaal als tweede evaluator.

Het evaluatieverslag bevat, naast positieve uitspraken, ook een aantal negatieve opmerkingen.

2.4. Op 12 maart 1996 voegt verzoeker zijn opmerkingen toe aan het evaluatieverslag.

2.5. Op 28 september 1996 heeft op vraag van verzoeker een "opvolgingsgesprek" plaats met de directeur-generaal. Volgens het verslag dat verzoeker daarover heeft opgesteld had de directeur-generaal geen opmerkingen over wat verzoeker deed, maar stelde hij "dat hij alle vertrouwen verloren had en dat hij er werk van maakte dat er definitief van einde aan de samenwerking zou worden gesteld".

2.6. Op 6 december 1996 beslist de directeur-generaal dat de aanwijzing van verzoeker als afdelingshoofd van de afdeling Elektriciteit en Mechanica-Gent met ingang van 1 januari 1997 beëindigd wordt.

Dit besluit wordt bij besluit van 16 december 1996 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bekrachtigd. Het wordt bij aangetekende brief van 17 december 1996 aan verzoeker en bij nota van 20 december 1996 aan de personeelsleden van de afdeling Elektriciteit en Mechanica-Gent ter kennis gebracht.

2.7. Bij brief van 14 februari 1997 wordt verzoeker door de secretaris-generaal belast met de leiding van het project "automatisering van de scheepvaartbegeleiding en de waterbeheersing van de Vlaamse bevaarbare waterlopen";

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker stelt dat de beëindiging van de aanwijzing door hem wordt ervaren als een persoonlijke afkeuring, dat de directeur-generaal reeds een rondschrijven gericht heeft aan alle medewerkers en ondergeschikten van verzoeker waarin hij meedeelt dat diens aanwijzing beëindigd werd, dat hij hierdoor gezichtsverlies lijdt, hetgeen volgens hem als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt, samengevat, dat verzoeker zes weken gewacht heeft om in kort geding tegen het besluit op te komen, zodat de vraag rijst of verzoeker "van voldoende diligentie getuigt om het door hem aangediende nadeel nog als ernstig te kunnen laten aanzien", dat volgens de rechtspraak van de Raad van State de niet-aanwijzing als afdelingshoofd op zichzelf geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt, en er bijgevolg, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, geen reden is om aan te nemen dat de beëindiging van de aanwijzing als afdelingshoofd wel een dergelijk nadeel zou opleveren, dat ter zake door verzoeker geen bijzondere omstandigheden worden aangevoerd, aangezien hij slechts melding maakt van persoonlijke indrukken als "persoonlijke afkeuring" en "gezichtsverlies" die beide als moreel nadeel door de vernietiging van de bestreden besluiten kunnen worden goedge maakt, dat beide indrukken trouwens moeten gerelativeerd worden vermits de kritiek op verzoeker geen betrekking heeft op zijn functioneren als ambtenaar, met zijn rang (A2) en graad (directeur-ingenieur) in het algemeen, maar op zijn functioneren als afdelingshoofd, dit is als manager, en hij in de afdeling belast blijft

met de evaluaties over 1996, dat verzoeker, met ingang van 1 maart 1997, een betrekking en functie krijgt die volledig in overeenstemming is met zijn rang en graad, namelijk de leiding over een project van automatisering van de scheepvaartbegeleiding en waterbeheersing van de Vlaamse bevaarbare waterlopen;

3.3. Overwegende dat, waar verzoeker de beëindiging van zijn aanwijzing als afdelingshoofd ervaart als een "persoonlijke afkeuring" waardoor hij bij medewerkers en ondergeschikten "gezichtsverlies" lijdt, hij een moreel nadeel inroept dat in beginsel hersteld wordt door de morele genoegdoening die een vernietigingsarrest hem verschaft; dat trouwens het "gezichtsverlies" dat volgens verzoeker door de bestreden besluiten veroorzaakt wordt gerelativeerd moet worden; dat uit het dossier immers blijkt dat de personeelsleden van de afdeling elektriciteit en mechanica Gent op 19 december 1996 een "dringende motie" hebben ingediend bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarin zij zich bijzonder lovend over verzoeker uitlaten en de minister vragen de beslissing te willen herzien; dat deze motie door 87 van de 90 personeelsleden ondertekend werd; dat op 3 februari 1997 een brief aan de minister volgde, waarin de ambtenaren van niveau A van de afdeling kritiek leveren op de motivering van het besluit tot beëindiging van verzoekers aanwijzing als afdelingshoofd; dat er in die omstandigheden van "gezichtsverlies", althans wat verzoeker betreft, geen sprake is;

3.4. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen februari 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.